

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ. ๑๑๙/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๓๑/๙๖/๕๖ (มีมติครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๖ วันจันทร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน อุบัติเหตุ

เรื่อง รถยนต์ของทางราชการประสบอุบัติเหตุ

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ นาย ฉ. ผู้จัดการหน่วยงานของรัฐ ได้ขับรถยนต์ของทางราชการ ซึ่งเป็นรถยนต์ใช้งานประจำที่สำนักงานเพื่อเดินทางไปร่วมประชุม ติดตามผลการดำเนินงานประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ ที่ห้องประชุมสำนักงานการ ในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๘.๓๐ น. โดยได้ออกเดินทางจากที่พักในตัวเมืองจังหวัด เมื่อเวลา ๐๕.๐๐ น. ของวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยในการเดินทางครั้งนี้มี นาย ส. ผู้จัดการสาขาย่อย ร่วมเดินทางไปด้วยอีกคนหนึ่ง เนื่องจากนาย ส. ก็ได้รับคำสั่งให้เข้าร่วมประชุมเช่นเดียวกัน ซึ่งในการเดินทางนาย ฉ. ได้ขับรถยนต์ด้วยความเร็วประมาณ ๘๐-๙๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง หลังจากนั้น เวลา ๐๗.๐๐ น. ได้ขับรถยนต์มาถึง จังหวัดนครราชสีมา ขณะนั้นสภาพอากาศมีฝนตกพริ้วๆ ทันใดนั้น ได้มีสุนัขวิ่งตัดหน้ารถยนต์ในระยะกระชั้นชิด โดยกะทันหัน เป็นเหตุให้นาย ฉ. เกิดความตกใจจึงได้หักพวงมาลัยรถหลบไปทางซ้ายมือและไม่สามารถควบคุมรถได้ ทำให้รถพุ่งตกถนนไปชนกับหลักกิโลเมตรข้างทางแล้วพลิกคว่ำลงไปในร่องน้ำด้านข้างถนน นาย ฉ. และนาย ส. ได้รับบาดเจ็บรถยนต์ได้รับความเสียหายคิดเป็นจำนวนเงิน ๒๘๔,๔๔๔.๕๒ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน สาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุเนื่องจาก นาย ฉ. ขับรถยนต์หลบสุนัข ทำให้ชนหลักกิโลเมตรเสียหาย (นายฉกรรจ์ ได้خذใช้ค่าหลักกิโลเมตรให้แก่แขวงการทางแล้ว) เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ และเห็นว่าเป็นความประมาททำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ จึงได้เปรียบเทียบปรับ นาย ฉ. เป็นเงิน ๕๐๐ บาท

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบ ใช้ค่าเสียหายให้กับทางราชการ

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ นาย ฉ. ผู้จัดการหน่วยงานของรัฐ ได้ขับรถยนต์ของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นรถยนต์ใช้งานประจำที่สำนักงาน เพื่อเดินทางไปร่วมประชุมติดตามผลการดำเนินงานประจำเดือน มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ห้องประชุมสำนักงาน ในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ เวลา ๐๘.๓๐ น. โดยได้ออกเดินทาง จากที่พัก เมื่อเวลา ๐๕.๐๐ น. ของวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยในการเดินทางครั้งนี้ มีนาย ส. ผู้จัดการสาขาย่อย ร่วมเดินทางไปด้วยอีกคนหนึ่ง เนื่องจากนาย ส. ก็ได้รับคำสั่งให้เข้าร่วมประชุมเช่นเดียวกัน ซึ่งในการเดินทาง นาย ฉ. ได้ขับรถยนต์ด้วยความเร็วประมาณ ๘๐ - ๙๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง หลังจากนั้น เวลา ๐๗.๐๐ น. ได้ขับรถยนต์มาถึงบริเวณจังหวัดนครราชสีมาขณะนั้นสภาพอากาศมีฝนตกพริ้วๆ ซึ่งนาย ฉ. อ้างว่ามีสุนัขวิ่งตัดหน้า รถยนต์ในระยะกระชั้นชิดโดยกะทันหัน เป็นเหตุให้นาย ฉ. เกิดความตกใจจึงได้หักพวงมาลัยรถหลบไปทางซ้ายมือ และไม่สามารถควบคุมรถได้ทำให้รถพุ่งตกถนนไปชนกับหลักกิโลเมตรข้างทางแล้วพลิกคว่ำลงไปในร่องน้ำ

ด้านข้างถนน นาย ฉ. และนาย ส. ได้รับบาดเจ็บ รถยนต์ได้รับความเสียหายคิดเป็นจำนวนเงิน ๒๘๔,๔๔๔.๕๒ บาท เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า แม้นาย ฉ. จะอ้างว่ามีสุนัขขึงตันทันหน้ารถโดยกะทันหันแต่เมื่อพิจารณาจากบันทึกการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุคดีจราจรของสถานีตำรวจภูธร ซึ่งปรากฏว่าไม่มีร่องรอยห้ามล้อหรือรอยยางที่เกิดจากการเบรกของรถยนต์บนถนนแต่ประการใด และเมื่อพิจารณาจากสภาพความเสียหายของรถยนต์ที่เกิดขึ้นถือได้ว่ามีความเสียหายมาก จึงน่าจะเชื่อได้ว่าเป็นการขับรถยนต์มาด้วยความเร็วสูงจึงทำให้ไม่สามารถควบคุมรถยนต์คันดังกล่าวได้ ประกอบกับขณะเกิดเหตุมีฝนตกซึ่งอาจทำให้ถนนลื่นผู้ขับรถยนต์จึงควรต้องใช้ความระมัดระวังมากกว่าปกติ พฤติการณ์ถือได้ว่า นาย ฉ. กระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่เนื่องจากนาย ฉ. มิได้มีตำแหน่งเป็นพนักงานขับรถยนต์และต้องออกเดินทางตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ น. เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมแล้ว จึงให้นาย ฉ. รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๒๘๔,๔๔๔.๕๒ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๔๒,๒๒๒.๒๖ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ย่อ	นายปฐพงศ์ จันทน์นิม	นิติกร
ผู้ตรวจ	นายวีระวัฒน์ วัฒนกระวรรณ	ผอ.วค.

